

La dolenta és la beguda

Ds, 28/03/2020 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Sempre que parlem de la seva filla, la Paquita ens diu: “Ella és bona, la dolenta és la beguda”. Es nota que ho sent, que no ho diu per quedar bé. Al contrari. No nega el dolor i fins la por que viu quan la seva filla arriba a casa beguda, però ella sap que la seva filla és una persona bona. No és ella la que crida, la que algunes vegades l’ha pegada, la que és capaç de tirar els plats per terra... És la beguda.

La noia treballa de netejadora de l’hotel més important de la vila. Té contracte temporal, que li renoven segons va la temporada i, encara que diu 6 hores, de fet en fa 8, 10... depèn. Totes les seves companyes estan igual. El director dona explicacions de quasi tot. Ell mateix és un treballador que no sap massa qui són els amos, perquè s’amaguen darrere d’una important cadena hotelera, que diuen que és molt gran, i l’administrador té l’oficina central a La Corunya.

La filla de la Paquita hi ha dies que plega molt tard. És eficient i simpàtica, i quan surt, abans d’anar a casa, passa pel bar per prendre unes cerveses. Primer una i prou. Després, una segona. Avui, finalment, la tercera, la quarta... i va passant de l’estat eufòric a una mena de situació vaporosa i inconcreta que la pot portar a un extrem de bon humor o a un altre extrem de fúria i disgust per tot plegat.

Divendres i dissabte són les nits més perilloses. La Paquita no pot dormir fins que sent que entra la noia. Aleshores fa veure que dorm i va escoltant què passa. Pot passar de tot: que la noia vagi directament a dormir, que engegui la tele a tot volum, que s’estigui en el bany cantant o que es quedi en el sofà roncant. Algunes nits la mare surt de puntetes, amb certa por i, segons com, mira si està ben tapada, i fins —si la nena dorm a fons— li fa un petó. Pensa sempre “Filla meva, ets molt bona noia; la beguda és la dolenta.”

Com el “Pare del fill pròdig”, la Paquita sap que algun dia la seva filla deixarà de beure i l’abraçarà, traurà aquell vestit que té guardat a l’armari, aniran a dinar juntes i li regalarà un ram de flors. Sap que, tard o d’hora, aquest dia arribarà, perquè ella coneix i estima la seva filla i sap que ella és bona i la beguda, dolenta.

(Aquest dia va arribar gràcies als alcoholics anònims.)